

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει το άρθρο 1 της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, η ρήτρα 1 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK, η ρήτρα 4 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK και η γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου περί απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων λόγω του είδους της συμβάσεως εργασίας να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά ρύθμιση του εσωτερικού δικαίου η οποία προβλέπει για συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, των οποίων η συμφωνηθείσα διάρκεια υπερβαίνει τους έξι μήνες, διαφορετικές (λιγότερο συμφέρουσες για τους εργαζομένους οι οποίοι απασχολούνται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου) αρχές για τον προσδιορισμό της διάρκειας των προθεσμιών καταγγελίας από αυτές που ισχύουν για τον προσδιορισμό της διάρκειας των προθεσμιών καταγγελίας συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου, και, συγκεκριμένα, αντιβαίνει σε αυτά ρύθμιση του εσωτερικού δικαίου (άρθρο 33 του νόμου της 26ης Ιουνίου 1974 [εργατικός κώδικας]), η οποία προβλέπει μια σταθερή, ανεξάρτητη από τη διάρκεια απασχολήσεως των εργαζομένων στην εκμετάλλευση, προθεσμία καταγγελίας δύο εβδομάδων για συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου των οποίων η συμφωνηθείσα διάρκεια υπερβαίνει τους έξι μήνες, όταν η προθεσμία καταγγελίας για συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου εξαρτάται από τη διάρκεια απασχολήσεως των εργαζομένων στην εκμετάλλευση και μπορεί να κυμαίνεται από δύο εβδομάδες έως τρεις μήνες (άρθρο 36, παράγραφος 1, [του εργατικού κώδικα]);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Úřad průmyslového vlastnictví (Τσεχική Δημοκρατία) στις 29 Ιανουαρίου 2013 — MF 7 a.s. κατά MAFRA a.s.

(Υπόθεση C-49/13)

(2013/C 141/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Úřad průmyslového vlastnictví

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: MF 7 a.s.

Καθή: MAFRA a.s.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας [2008/95/EK] ⁽¹⁾ την έννοια ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση ενός σήματος ενήργησε καλόπιστα, σημασία έχουν μόνον οι περιστάσεις που συντρέχουν πριν από ή κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος, ή μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη, ως αποδεικτικά στοιχεία του γεγονότος ότι ο αιτών ενήργησε καλόπιστα, και περιστάσεις οι οποίες ανέκυψαν μετά την υποβολή της αιτήσεως;
- 2) Είναι αναγκαία η εφαρμογή της αποφάσεως που εκδόθηκε στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-414/99 έως C-416/99 ⁽²⁾ σε όλες γενικώς τις περιπτώσεις κατά τις οποίες εξετάζεται εάν ο δικαιούχος ενός σήματος παρέσχε τη συγκατάθεσή του για συμπεριφορά δυνάμενη να έχει ως αποτέλεσμα την εξασθένιση ή τον περιορισμό των αποκλειστικών δικαιωμάτων του;

- 3) Μπορεί η καλή πίστη του αιτούντος την καταχώριση μεταγενέστερου σήματος να συναχθεί από το γεγονός ότι ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος συνήψε με τον εν λόγω αιτούντα συμβάσεις, με τις οποίες του παρέσχε, αφενός, τη συγκατάθεσή του για την έκδοση περιοδικού εντύπου με διακριτικό τίτλο παρόμοιο με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και για την καταχώριση του εν λόγω περιοδικού από τον αιτούντα την καταχώριση του μεταγενέστερου σήματος και, αφετέρου, υποστήριξη για την έκδοσή του χωρίς, εντούτοις, οι οικείες συμβάσεις να ρυθμίζουν ρητώς το ζήτημα των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας;
- 4) Στο μέτρο που οι περιστάσεις, οι οποίες ανέκυψαν μετά την υποβολή αιτήσεως για την καταχώριση ενός σήματος, ενδέχεται να έχουν επίσης σημασία προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση του σήματος ενήργησε καλόπιστα, μπορεί, επικουρικός, να συναχθεί ότι ο αιτών ενήργησε καλόπιστα από το γεγονός ότι ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος ανέχθηκε εν γνώσει του την ύπαρξη του επίμαχου σήματος τουλάχιστον για μια δεκαετία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 299 της 8.11.2008, σ. 25).

⁽²⁾ Συλλογή 2001, σ. I-8691.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) στις 31 Ιανουαρίου 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV κατά Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Υπόθεση C-51/13)

(2013/C 141/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank te Rotterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Εναγόμενος: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα στο άρθρο 31, παράγραφος 3, της τρίτης οδηγίας σχετικά με την ασφάλεια ζωής ⁽¹⁾ η υποχρέωση του ασφαλιστή, βάσει γενικών και άγραφων κανόνων του δικαίου των Κάτω Χωρών, όπως είναι οι κανόνες της εύλογης και δίκαιης συμπεριφοράς, οι οποίοι διέπουν την (προ)συμβατική σχέση μεταξύ ενός ασφαλιστή που προσφέρει ασφάλεια ζωής και ενός εν δυνάμει ασφαλισμένου και/ή βάσει ενός γενικού και/ή ειδικού καθήκοντος επιμέλειας, να παρέχει περισσότερα στοιχεία στους ασφαλισμένους, όσον αφορά τα έξοδα και τα ασφαλιστικά κινδύνου της συμβάσεως ασφαλίσεως, απ' ό,τι προβλέφθηκε το 1999 με τις διατάξεις του δικαίου των Κάτω Χωρών με τις οποίες μεταφέρθηκε στο δικαίο αυτό η τρίτη οδηγία για την ασφάλεια ζωής (και ειδικότερα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχεία q και r, της RIAV [κανονιστική απόφαση περί παροχής πληροφοριών στους ασφαλισμένους] 1998);

- 2) Επηρεάζει την απάντηση που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα το ζήτημα ποια είναι ή μπορεί να είναι κατά το δίκαιο των Κάτω Χωρών η συνέπεια της μη παροχής των στοιχείων αυτών;

(¹) Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ L 360, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Ostravě (Τσεχική Δημοκρατία) στις 30 Ιανουαρίου 2013 — Strojírny Prostějov, a.s. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-53/13)

(2013/C 141/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Ostravě

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Strojírny Prostějov, a.s.

Καθής: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 56 και 57 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία, σε περίπτωση που μια επιχείρηση, η οποία θέτει εργαζομένους στη διάθεση άλλης επιχείρησης (προμηθευτής), εδρεύει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, επιβάλλει στην επιχείρηση που χρησιμοποιεί τους εργαζομένους την υποχρέωση να παρακρατεί τον φόρο εισοδήματος που τους αφορά και να τον αποδίδει στον κρατικό προϋπολογισμό ενώ, εάν ο προμηθευτής εδρεύει στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας, η υποχρέωση αυτή βαρύνει τον προμηθευτή;

Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-60/13)

(2013/C 141/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Caeiros, L. Flynn)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, αρνούμενο να της καταβάλει το ποσό των 20 061 462,11 λιρών στερλινών (GBP) που αντιστοιχεί σε δασμούς επί εισαγωγών φρέσκου σκόρδου οι οποίοι υπολογίσθηκαν βάσει εσφαλμένων δεσμευτικών δασμολογικών πληροφοριών, δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άρθρο 8 της αποφάσεως 2000/597/ΕΚ (¹) και τα άρθρα 2, 6, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΚ) 1150/2000 (²).

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προβάλλει ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου προκάλεσαν απώλεια παραδοσιακών ιδίων πόρων, εκδίδοντας έγγραφα δεσμευτικών δασμολογικών πληροφοριών χωρίς την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, γεγονός το οποίο επέτρεψε εισαγωγές φρέσκου κινέζικου σκόρδου εκτός ποσόστωσης. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, σε περιπτώσεις στις οποίες υπήρξε σφάλμα της διοίκησης και, ως εκ τούτου, αδικαιολόγητα δεν εισπράχθηκαν ίδιοι πόροι, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να πιστώνεται με το ισόποσο των απωλεσθέντων ιδίων πόρων. Συνεπώς, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου θα έπρεπε να είχαν καταβάλει στην Επιτροπή το συνολικό ποσό των σχετικών δασμών, το οποίο εκτιμάται στις 20 061 462,11 λίρες στερλινές (GBP), καθώς και τον τόκο υπερημερίας, σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 1150/2000.

(¹) Απόφαση 2000/597/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 253, σ. 42).

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Alba Forni κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Υπόθεση C-61/13)

(2013/C 141/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Alba Forni

Καθού: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca